

Føstulávintsveitslan

hjá ungmannadeild NIOGT

verður í sjónleikarhúsinum leygarkvöldið 23. februar kl. 19,30
(borðhald, skemtun, farið verður upp á gólvið og Goggan spælir)

Atgongumerki — 10 kr. fáast hjá Napolen Jacobsen.

Seinasti soludagur týsdagin 19. í h.

Nevndin

Lisitasjón

Arbeiði við rudding av Havnar skansa verður við hesum boðið út í almanna lisitasjón.

Tekningar og frágreiðingar fáast til láns á skrivstovu landsverkfrøðingsins frá leygardegi 16. í h. m. móti 30 kr. í veðgjaldi.

Skrívlíg boð merkt »Havnar skans« verða at senda landsverkfrøðinginum í seinasta lagi mánadagin 4. mars kl. 10.

Landsverkfrøðingurin

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

Álop Dimmalættingar á javnaðarflokkkin

Hvat feilar hini gomlu Dimmu?

Jú, soleiðis spurdi eg meg sjálvan, tá ið eg læs álopið við yvirskriftini »Selvgjorte«.

Men tá ið eg hevði lisið greinina at enda, stóð tað greitt í huga mínum, hví hin gamla roynir at billa fólki inn, at javnaðarmenn eiga part í teirri stóru ógerð, ið gjord er móti fátækra-fólki her á landi við teim ræðuligu tollbyrðunum; sum nú eru lagðar á gummiskógvar eins og á oljuklæði, stívlar og onnur klæði, sum arbeiðsfólk skulu nýta.

Jú, soleiðis roynir »Dimma« at koma teim neyðstoddu løtingsmonnum til hjálpar og ugga aftan á ræðuliga skolan, sum javnaðarmenn á lötingi gövu afturhaldsmonnum fyrri fáum døgum síðani, tá ið málið um at sleppa ríkmonnum undan skatti var til víðgerðar á tingi.

Serliga vóru tað javnaðarmenninir Davidsen og Øregaard, sum nýttu sær stóru kanónurnar og sogdu, hvussu skeiðt og órættvíst tað er at leggja byrðar á smámannin fyrri at fáa inntøkur til at forera ríkmonnum og so samstundis koma við uppskoti um at geva stórmonnum rætt til at avskriva so nógv av teirra inntøkum, at teir verða heil skattafríir ella kan ka rinda hunda-skatt. Sum t. d. ein dagin herfyri, ein kapitalistur fekk ein luksushil á land úr »Tjaldurinum«. Tá sögdu menn við ein ákparata, sum stóð har á kaiuni: »Eigur tú henda luksushilin?« Hesin svaraði: »Eg havi ikki ráð at keypa luksushil. Mín inntøka verður gjøllað kannað, so eg rindi skatt av hvørjum tveyoyra. Í fimmm tey seinastu árin havi eg tilsamans rindað meira í skatt, enn ein luksushilur kostar. Meðan teir, sum koyra í tegnum luksushil, eru nærum skattafríir. Eingin kannar eftir, hvussu teir uppeva inntøkur sínar.«

Ja, so harðliga koyrdu Davidsen og Øregaard á kapitalistaunboðsmennin á tingi, tá ið undirritaði bað um orðið, sleit formaðurin fundin og lov-

aði mær orðið á næsta fundi, og nú í fleiri dagar hevur eingin fundur verið og verður ikki aftur, fyrrrenn fólka-flokkssambandið við teirra hjálparmonnum hevur fingið teirra nervar í rættlag og samvitskuna aftur í sývon aftaná tað ræðuliga sjokkið, sum teir fingi av Davidsen og Øregaard — kanska serliga av tí, ið Øregaard segði um Nero keisara í Rom í samanburð við Landsstýrið í Føroyum. Øregaard segði nevnliga, at tað javnan var at hoyra menn á gotuni siga, at síðan Nero ríddi í Rom hevur ikki slíkt stýri verið í nokrum landi í verðini sum tó, ið vit hava í Føroyum í lotuni.

Harfyri er tað, at »Dimmalætting« nú roynir at billa fólki inn, at afturhaldsstýrið í Føroyum ikki einsamali hevur skuld fyrri alt tað illa, ið gjørt er; men at javnaðarmenn eiga part av skuldini — við tað, at javnaðarmenn vildu hava ta núverandi stýris-skipan heldur enn ta gamla stýris-lagið.

Hvat er nú sannleikin í hesum? Latum okkum kanna tað eitt sindur. Tað er rætt, sum »Dimmalætting« sigur í hesum orðum: »Under folkeafstemningen i 1916 viste de socialdemokratiske vælgere, at for dem her-skede der ingen tvivl om, hvad adskillelsen fra Danmark ville koste. De stemte derfor mindst lige så ivrigt for bevarelsen af forbindelsen med Danmark som sambandsfolkene.«

Ja, tað er rætt, at javnaðarflokkurin í Føroyum ikki er nakar loysingar-flokkur. Men ta gomlu sambands-skipanina vilja vit ikki hava, og ein av orsøkunum til tess er tann, at tað einans eru fá prosent av Føroya fólki, sum ynskja ta gomla skipanina — og hví er tað?

Um orsøkina til tess kunnu fólk kanska hugsaymisi; men mín áskoðan er tann, at størsta skuld fyrri hetta eigur sjálvur sambandsflokkurin við einum konservativa yvirklassa afturhaldspolitikki, sum vendi tað blinda

Bræv til Sosialin

Postsambandið

Nú dúgliga verður talað um nýggj samferðslufur og nýggjar samferðsluleiðir, átti tingið at tikið stigið fult út og yvirtikið alla innanoyggja sigling, tí tað er fullkomuliga meiningsleyst, at privatfyrirtekur skulu rokja allar tær rutur, ið geva eitt dyggiligt yvirskot, meðan lötingið — skattaborgararnir — skal rokja tær rutur, ið geva hundraðtúsindir í undirskoti. Hetta kunnu tingmenn ikki bjóða Føroya fólki longur. Takið tí stigið heilt og fult: yvirtakið alla innanoyggja siglingina!

Skattaborgari.

Monopolráð — vernd brúkar-anna

Allastaðni har javnaðarmenn hava havt stjórnarvaldið, hava teir lagt stóran dent á at fáa monopol-kapitalin undir eftirlit — hava skipað monopolráð, ið skulu kanna eftir, at privatmonopolir, trustar o.a. ikki skalta og valta við prísum, sum teir vilja.

Eisini vit treingja til eitt slíkt ráð, eitt ráð, ið kann ansa eftir, at okkara monopolfyrirtekur ikki reka handil brúkarunum, fólkinum, til ógagns.

Vit hava hóp av monopolum; men vit hava einki eftirlit við hesum mongu monopolgreinum, og brúkararnir hava onga vissu fyrri, at teir ikki hjalpa mangfalt ov mikið fyrri tær ymisku vørunar, ið neyðugar eru til lívsins uppihald.

Lötingið áleggur borgarunum stórar skatta- og tollbyrðar, men hinvegin verður einki gjørt fyrri at tryggja borgarunum móti yvir- og okurprísum.

Eitt monopolráð við vitterfavnandi myndugleika er neyðugt. Hin breiða fjoldin av fólkinum eigur náttúrligan rætt til henda tryggseika. Hetta er ein týðandi táttur í rættvísgerandi av okkara samfelagsviðurskiptum.

Minstalonin

Eg siggi, at tjóðveldismenn framvegis roynast so vanaligir, at teir, tá tað ræður um at verja livsmál fiskaranna, spyrja, hvadan pengarnir skulu koma. Og so eru hetta júst somu menn, ið dagliga prædika loysing fyrri fólki — loysing, ið ivaleyst kostar mangar hundrað ferðir meira enn ein rættvís og sámelig minstulonartrygd til fiski-

eygð og tað deyva oyrað til øll rættvís krov hin minna mannsins. Gomul og sjúk liðu hungur og hall, fátækramannaðorn útistongd frá hægri skúlum og víða hvar, stutt sagt allastaðni, og einki gjøri fyrri at bota um havnir, vegir ella tilfaki, og móðurmál okkara útistongd allastaðni.

Eg kundi roknað fleiri sambands-syndir upp; men hesar kunnu vera nógmiklar fyrri fyrst, ið hvussu er.

J. H. Danbjørg.

menn. Koma hesir menn til ræðið, er tað nú øllum Føroyingum greitt, at fiskimenn, ið hvussu so er, náðileyst skulu ofrast á loysingaraltarinum, og doyggja í hungri. — Best er tí at gera upp við teir og beina teir av tingi við fyrstu atlogu.

Íslandsfarari.

Berri nokur orð um formansvalið í sáknarstýrinum á Tvoroyri, har ið var ein sokallaður borgaralisti, sum eingin javnaðarmaður mátti koma á.

Vit vunu valið, men teir hava fleiri tilið við tað, at ein av okkara valdu monnum leyp yvir borð, og hóast hann ikki kann svimja, druknaði hann ikki í dýkinum, sum hann fyrri komandi tíð kemur at liggja í.

Hetta, sum fór fram, kundu væl verið eftir orðrum frá monnum, sum standa aftanfyrri, og við at hála í teir rættu træðrinar ááa eins og á einum dukkateatrí teir at gera, hvat teimum lystir.

Tað sum harmar okkum mest, sum valt hava, er tað, at við at velja tilfakar menn, sum uttan at hugsa seg um loypa yvir borð, er ikki tað at vit mistu formanssessin, men tað at hava spilt stemmur uppá ein yvirloypara.

Tað er ikki beiskt at sita í einum minniluta, tá vit eiga veljameirlutan aftanfyrri; um tvey ár verður valt aftur, og tá vilja vit verja okkum fyrri at hetta hendir aftur.

Borgari.

Tíðindabræv

Her eru ikki stórvegis tíðindi; men tó so, tað er av og á eitt og annað, sum kundi verið at sagt frá.

Til domis kann sigast, at vónir nú er til, at tann nýggi skúlin, sum eg fyrr havi skrivað um, vantandi verður byrjaður at byggja í apríl-mai, og eru vit fegnir yvir at fara undir ein sovorðnan skúla samaan við Sandavági. Hann kemur at liggja um 1½ milj. kr at byggja, so tað er eitt stórt tak at fara undir.

Her í Vágum hevur verið dúgliga leikað fótbóli í vetur. Tað hevur verið nakað javnt spæl millum Sandavág, Miðvág og Sörvág; men til seinast visti tað seg so, at Miðvágur har sigurin heim. Soleiðis varð tann seinasti og avgerandi leikurin leikaður í Sörvági tann 3. í hesum millum Miðvág og Sandavág, og vunnu Miðvágur við tveimum málum móti 0. So statt komu Miðvágur at fáa pokalin frá Sandavági, ið hevur havt hann í 2 ár. Tað er við at vísa seg, at Miðvágur eru við at taka seg fram aftur til tað, sum teir vóru fyrri einum 10 árum herfyri, tá ið teir ikki blivnu sigraðir í Føroyum.

»Lakkakleitur« og »Broddur« rógva út herfrá, og hava teir ligið um eina sentnar uppá stampin. Tað er ikki nógv, men streymurin er harður, so líkindini eru ikki av teimum bestu, vónandi kemur tað at vera betur, tá streymurin spektist.

Tað sigst, at Varðberg og Nipuberg ikki skulu út aftur til fiskiskap. Tað verður ikki gott fyrri bygdina, tí teir hava givið nógv arbeiði, og ein bygd sum hendaan við ongum arbeiði, tað verður ikki gott, minni enn tað.

Arbeiði er einki. Í vetur hevur verið lögd nýggj vatnveiting til alla bygdina, og har hava nakrir menn arbeitt; men tað hevur ikki verið nógv.

Sáknarstýrið er ikki lídugt at líkna enn; men somikið kann sigast, at inntøkan verður meira enn síðsta ár.

Fyrst í árinum var sett ein meinigheitsjúkrasystur her í bygdini.

Tíðindamaður.